

Tervehdys!

Tämä on ensimmäinen kirjeeni Evankelisen lähetysyhdistyksen lähettinä. Kiitos, että haluat ottaa sen vastaan! Juuri ennen laivalle lähtöäni olin lapsityöntekijöiden kesäpäivien valmistelukokouksessa, ja siellä eräs tiimiläinen totesi, että "Iloitsemme siitä, että olet taas meillä takaisin – tai edelleen – tai miten sen nyt sanoisi?" Olin Viron luterilaisen kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen (EELK LNÜ) palveluksessa vuodet 2005 – 2020. Työssä oli kaikenlaisia vaiheita, mutta viimeisinä vuosina päätyöni oli nuorten Raamattu- ja lähetyskurssin luotsaaminen sekä seurakuntien lapsityöntekijöiden varustaminen mm. koulutusten, tapaamisten ja kesäpäivien kautta. Suomeen palattuani lapsityöntekijöiden kesäpäiviä ja joitakin koulutuksia on järjestetty kyllä edelleen, mutta tarve ihmiselle, joka ottaisi vastuun kokonaisuudesta on ollut selkeä. Olen iloinen, että saan palvella taas LNÜssä tässä tehtävässä. Nuorten Raamattu- ja lähetyskurssi on tällä hetkellä tauolla. Korona oli yksi suuri tekijä siihen, miksi nuoria ei enää oikein löytynyt kurssille. Toinen tekijä on Pisa-tutkimuksissa mainetta niittänyt virolainen koulujärjestelmä, joka on kyllä tehokas mutta oppilaille ja opettajille äärimmäisen vaativa. Toivottavasti löydämme jonkin muun keinon vahvistaa nuorten raamatuntuntemusta ja innostaa tutkimaan Raamattua. Yhdistyksellämme on Norjan Lähetysseuran kanssa menossa siihen tähtäävä projekti, ja ilmoittauduin suunnittelutyöryhmään mukaan.

Olen siis tavallaan vanhassa roolissa, ja silti paljon on uutta. Olin kolme ja puoli vuotta poissa, ja takaisin täytyy mennä kuulostellen ja kysellen, mikä voisi olla minun tehtäväni nyt. Täytyy myös tarkkaan miettiä, mihin lähtee mukaan kun on 50% työpanoksella mukana. Mitään ei myöskään voi tehdä yksin. Meillä on neljän naisen ryhmä, jonka kanssa mietimme lapsityöntekijöiden koulutuksia, ja toinen ryhmä, jonka kanssa valmistelemme kesäpäiviä. Tammikuussa kokoustimme ja teimme suunnitelmia. Sain myös kutsun nuorten talvipäiville Pöltsamaalle, jossa oli noin 70 nuorta viettämässä viikonloppua yhdessä teemalla "Kuhu ma kuulun?" eli "Mihin minä kuulun?" Tehtäväni oli pitää kaksi työpajaa aiheesta "Kristityn identiteetti". Yllätyin, kuinka paljon työryhmiin tuli osallistujia. Lisäksi minut yllätti se asia, kuinka nopeasti nuoret kasvavat. Monta kertaa jouduin kysymään, että kauanko minä olinkaan poissa, kun tunnistin nuoren, joka viimeksi tavatessamme oli vasta alakoululainen...

Pari vuotta sitten käänsin Viron diakoniatyön keskukselle Lattiakuvat -kirjasarjan ensimmäisen kirjan viroksi. Lattiakuvien koulutuksia on toivottu aina silloin tällöin, ja nyt on mahdollisuus niitä järjestää. Maaliskuun ensimmäisenä lauantaina oli koulutus Tallinnassa ja kolmantena viikonloppuna se on Tartossa. Tallinnan päivään sain mukaan lähettikollega Kirsti Malmin, joka laulun lahjallaan sekä lattiakuvakokemuksellaan oli korvaamaton apu. Perehdyimme lattiakuvien maailmaan

ja mikä tärkeintä, kokeilimme itse jonkin Raamatun kertomuksen kertomista lattiakuvan kautta. Päivässä oli paljon iloa ja oivalluksen hetkiä. Ehkä talvilomasta johtuen ryhmämme oli pieni, vain seitsemän naista (ja kirkkokoira Ruska), mutta sitä enemmän oli aikaa keskustelulle ja yhteiselle pohdinnalle. Nyt mietinkin, kuinka saamme saman jakamisen ilmapiirin luotua Tartossa, johon on nyt jo ilmoittautunut 20 henkeä...

Lähtitulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu myös kaikkien Viron luterilaisen kirkon (EELK) 169 seurakunnan viime vuoden toimintakertomusten lukeminen ja erityisesti lapsi- ja nuorisotyön osaan perehtyminen. Yritän kutsua lapsityöntekijöitä rovastikunnittain kokoon ja keskustella siitä, miten heitä voisi parhaiten tukea. Kesken oleva Markuksen evankeliumin lasten ja nuorten raamattuopetukseen soveltuva materiaali odottaa myös valmiiksi muokkaamista. Ensi sunnuntaina, 10.3. minut siunataan matkaan Lappeenrannan kirkossa. Se tuntuu erityisen hyvältä siksi, että Lappeenranta on tällä hetkellä kotiseurakuntani.

Olen kiitollinen Savonlinnan, Lappeenrannan, Parikkalan, Ruokolahden, Lempäälän ja Lappeen seurakunnille, jotka mahdollistavat tämän Suomenlahden yli seilaamisen. Kiitos tuesta ja esirukouksista! Rukouspyyntöinä jätän teille koko Viron kirkon ja kaikki sen seurakunnat, sekä lapset ja nuoret sekä Virossa että Suomessa. Että jokainen lapsi ja nuori saisi kuulla rakastavasta Jumalasta, joka ei jätä yksin.

Sinua siunaten, Titta

Tällä seurakunta - aiheisella lattiakuvalla päätimme Tallinnan koulutuksen. Kristuksen kirkossa meillä jokaisella on oma paikkamme ja tehtävämme, ja Jumala ruokkii ja vahvistaa meitä lahjoillaan. Jumalan ovi on aina auki.

Ollaan yhteyksissä! Minut tavoittaa sähköpostista titta.hamalainen@eelk.ee sekä numeroista +358 50 3582041 ja +372 534 24277. Jälkimmäinen on Viron numero, mutta molemmat numerot toimivat molemmissa maissa, kunhan vain laittaa sen tuollaisena, suuntanumeron kanssa.

